

maa imidlertid lægge Mærke til, at ved Til-lægsbevillingens Antagelse, vil denne Lov være anticiperet rigeligt eet Aar. Denne Lov vil nemlig i Virkeligheden have været gjældende fra 1ste Februar 1866, og deraf følger, at der forløber en Tid af over 6 Aar, nemlig fra 1ste Februar 1866 til Ugangen af Finantsaaret 1871—72, inden Revisionen skal finde Sted, og det vil staae i Strid med den sædvanlige Regel. Jeg veed ikke, om det ikke maastee for Consequentsens Skyld turde være rigtigt at fastsætte, at den første Revision skulde foregaae inden Ugangen af Finantsaaret 1870—71. Dette er vel ikke af stor Vigtighed, men jeg troer dog ikke, at der kan være Noget til Hin-der for at gaae ind derpaa, naar Bestemmel-sen om de 5 Aar overhovedet har nogen Be-tydning.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Be-handling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behand-ling indkaldtes til førstkommende Lørdag Aften Kl. 7.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Udkast til Lov om Bestyrelsen af Veivæsenet og Ud-vevelsen af Bekostningerne samt Ud-førelsen af Arbeidet ved offentlige Veies Anlæg, Istandsættelse og Ved-ligeholdelse.“ (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 829 ff.)

Madsen: Det Lovforslag, som her er under Forhandling, griber dybt ind i de be-staaende Forhold, idet efter samme den hele Styrelse af alle Landeveiene skal henlægges under Amtsrådet, og Omkostningerne ved den fremtidige Vedligeholdelse af Hovedlandeveiene og Hovedlandeveisgaderne afholdes deels af Kjøb-stædernes Kæmmerkasser og deels af Amtsrepar-itionsfondene. Det er jo bekendt, at saaledes som Sagen hidtil har været ordnet, er det hovedsagelig Hartkornet, som har udredet Bi-dragene til Hovedlandeveienes Istandsættelse og

Vedligeholdelse, dog paa den Maade, at der kun har kunnet udskrives et vist bestemt Be-løb dertil, medens Statskassen eller rettere Veikassen har staaet i Forstud for det Beløb, som gik derudover. Jeg kan nu ikke finde, at det Princip er rigtigt, aldeles at henlægge Landeveiene under Amtsrådene og derved gjøre alle Afgifter, dem vedrørende, til en fremtidig Hartkornsbyrde. Landeveiene ere efter min Mening af stor Betydning for den almindelige Productionsevne, for den almindelige Frem-bringelse af den Statteevne, som især skal skaffe os de fornødne Bidrag til de aarlige Indtæg-ter for Statskassen, og disse Midler skulle til-lige være de allerførste til at frembringe en Productionsevne paa Steder, hvor den hidtil har ligget skjult. Jeg anseer det for høist nød-vendigt, at der tages Hensyn hertil, og mener derfor, at Statskassen bør have en betydelig Deel af Omkostningerne ved disse Midlers Til-veiebringelse og Vedligeholdelse. Det er be- kendt, at der ligger mange Strækninger i Jyl-land, som egne sig fortrinligt til Opdyrkning, og hvoraf der i de senere Aar er indtaget be-tydelige Dele til Opdyrkning, saa at man gjerne kan sige, at Opdyrkingen af Jyllands øde Joroder er gaaet frem med Kæmpestridt. Det kan være godt nok at faae Jernbaner, men jeg troer, at disse hovedsagelig maae ansees for et Communicationsmiddel mellem de frugtbare Egne, hvormod Landeveiene ere de Tværkliner, de Aarer, der skulle føre hen til Jernbanerne, og naar man ellers fra Statens Side bidrager til saa mange Ting, sigtende til Productions- evnens størst mulige Ophjælpning, f. Ex. til Huusdyraavl, Fiskeri, Agerdyrkning, Skovplânt-ning og andet Saadant, saa troer jeg, at Stats- kassen fremfor til disse Ting bør bidrage Be-tydeligt til Landeveiene. Den høitærede In- denrigsminister har ved Sandflugtsloven fulgt det samme Princip, som jeg her vil gjøre gjæl- dende, idet denne Lov siger omtrent saaledes: Vi skulle værne de frugtbare Joroder mod at blive ødelagte, og, da dette er af den høieste Interesse for Statskassen, skal denne bi- drage den største Part dertil, dernæst Amts- kommunen, og siden Sognecommunen. Jeg finder, at dette Princip maa følges ogsaa med Hensyn til Landeveiene, saaledes, at det